

[Finansministeren.]

og 1953—54. Det foreliggende lovforslag er udarbejdet i nøje overensstemmelse med forhandlingsresultatet.

Lovforslagets § 1 indeholder bestemmelser om det midlertidige løntillæg. Der har siden 1. januar 1948 været ydet statstjenestemændene et midlertidigt løntillæg, der har haft til formål i et vist omfang at ophæve den siden ikrafttrædelsen af tjenestemandsløven af 6. juni 1946 stedfunde forskydning i forholdet mellem den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere i det private erhverv og de for tjenestemandsansatte arbejdere gældende lønninger.

De midlertidige løntillæg har siden 1. april 1950 været fastsat til et beløb, der for pensionsgivende lønninger på indtil 4 000 kr. har svaret til 6 ordinære reguleringstillægsportioner à 120 kr. og for pensionsgivende lønninger på 4 000 kr. og derover til 6 portioner à 3 pct. af den samlede pensionsgivende lønning, dog højst 1 500 kr. årlig.

Siden vedtagelsen af loven af 22. marts 1951 har udviklingen medført, at det må anses for påkrævet dels at søge lovgivningen om ydelse af et midlertidigt løntillæg til statstjenestemændene forlænget, dels at overveje, i hvilket omfang der måtte være grundlag for at forhøje dette tillæg under hensyn til lønudviklingen på det private arbejdsmarked; det er særlig de nye 2-årige overenskomster, der her kommer i betragtning.

Under hensyn hertil foreslås der nu en forhøjelse af de hidtil ydede 6 midlertidige portioner med 2 til 8 i finansåret 1952—53 og med yderligere en portion til 9 portioner i finansåret 1953—54. Endvidere foreslås de hidtil gældende laveste satser for de midlertidige portioner forhøjet til 132 kr. for pensionsgivende lønninger mellem 1 500 og 2 999 kr. og til 144 kr. for lønningsintervallet 3 000—4 499 kr. For pensionsgivende lønninger på 4 500 kr. og derover foreslås de midlertidige portioner fastsat til 3 pct. af den samlede pensionsgivende lønning, dog ikke under 162 kr. Den hidtidige begrænsning af det midlertidige løntillæg til højst 1 500 kr. foreslås samtidig ophævet.

Det midlertidige løntillæg foreslås iøvrigt ydet efter samme regler som hidtil, idet der dog for så vidt angår beregningen af tillægget til samlevende ægtefæller, foreslås gennemført den ordning, at den ægtefælle, som hidtil i medfør af bestemmelsen i tjenestemandsløvens § 93, stk. 2, har oppebåret halvt midlertidigt tillæg, fremtidig opnår dette til-

læg med $\frac{2}{3}$, d. v. s. efter samme regler som foreslået for ugifte under 30 år.

For pensionisternes vedkommende har jeg ikke fundet anledning til at foreslå nogen ændring i det hidtidige princip, hvorefter pensionisterne oppebærer det midlertidige løntillæg med 70 pct., idet pensionisterne med denne procent har fået en dækning for prisstigningen, der svarer til de aktive tjenestemænds.

Samtidig foreslås de i tjenestemandsløvens § 97, stk. 2, omhandlede honorarer og de i valglovens § 103, stk. 2, og § 109 nævnte honorarer til rigsdagens medlemmer forhøjet med 2 portioner à 3 pct. til 15 pct. for finansåret 1952—53 og til 18 pct. for finansåret 1953—54, idet disse forhøjelser må anses for naturlige konsekvenser af det, der iøvrigt gennemføres i dette lovforslag.

På baggrund af den i folketingets lønningsudvalgs betænkning af 20. marts 1951 indeholdte enstemmige udtalelse vedrørende den siden 1946 stedfunde lønnivellering for de mellemste og højeste lønninger har jeg ladet et særligt udvalg foretage en nærmere undersøgelse af dette spørgsmål. På grundlag af de oplysninger, jeg har modtaget fra udvalget, samt de stedfunde forhandlinger med centralorganisationerne er det i nærværende lovforslags § 2 foreslået, at der til imødegåelse af lønnivelleringen for perioden 1. april 1952—31. marts 1954 ydes tjenestemændene et særligt løntillæg, der for finansåret 1952—53 fastsættes som forskellen mellem 4 ordinære reguleringstillægsportioner og et tilsvarende antal portioner, beregnet pr. portion som 3 pct. af den pensionsgivende lønning. For finansåret 1953—54 foreslås tillægget fastsat som forskellen mellem 9 ordinære og 9 procentberegnete portioner. Der sker altså i realiteten dette, at et sådant antal af de hidtidige normale portioner, beregnet efter skalaen i tjenestemandsløven, bliver omdannet til procentvise tillæg, som hovedregel svarende til 3 pct. for hver portion. Af praktiske grunde er dette tillæg dog foreslået ydet efter en skala over den pensionsgivende lønning med intervaller på 500 kr.

For ugifte tjenestemænd over 30 år vil tillægget blive beregnet pr. portion som forskellen mellem 3 pct. af den pensionsgivende lønning og den ordinære reguleringstillægsportion for ikke-forsørgere. Til ugifte tjenestemænd under 30 år tænkes tillægget ydet med $\frac{2}{3}$ af det for forsørgere foreslåede beløb. For samgifte ægtefæller foreslås reglen i